

LYSSNA

NU

Unga i Stockholm om
trygghet, tillit & inkludering

PRATAR

VI

Denna studie har skapats av Life & Peace Institute som en del av organisationens **Peacefinders-projekt**. Peacefinders har som mål att engagera unga i Sverige kring Agenda 2030 och fredsfrågor mer brett genom kunskapsspridning och genom att skapa plattformar för deras engagemang. Projektet bedriver också påverkansarbete med särskilt fokus på att lobba för vikten av att prata om Mål 16 (Fredliga och inkluderande samhällen) och fred mer brett i Sverige. Projektet finansieras av Svenska missionsrådet och Sida. Åsikterna och tankarna som uttrycks i den här publikationen tillhör författarna och behöver inte reflektera Svenska missionsrådets eller Sidas policyer eller åsikter. Life & Peace Institute äger rättigheterna till allt innehåll i denna publikation (inklusive text, illustrationer och design). Innehållet får inte kopieras eller spridas utan Life & Peace Institute:s godkännande.

Författare: Susanna Sebelius, Peacefinders Programme Advisor

Textgranskare: Helena Tusås, Språkkonsulterna

Grafisk design: Therese Severinsen Marques, Studio Mnemonic

Fotografi

Omslag: Mohmed Mahi, Joel Muniz, Sinitta Leunen (Unsplash)	s. 28: Mattias Milos (Unsplash)
s. 4: Artur Aldyrkhanov, Paula Corberan, Oliver Ragfelt (Unsplash)	s. 31: Alexei Scutari (Unsplash)
s. 6: Joel Muniz (Unsplash)	s. 32: Andreas M (Unsplash)
s. 8: Thomas de LUZE (Unsplash)	s. 36: Erik Hansman, Nikola Johnny Mirkovic (Unsplash)
s. 16: Kilarov Zaneit (Unsplash)	s. 37: Yoav Aziz, Tim Marshall (Unsplash)
s. 18: Subhaan Saleem (Unsplash)	s. 38: Todd Diemer (Unsplash)
s. 22: Israel Sundseth (Unsplash)	s. 41: Etty Fidele (Unsplash)
s. 26: Christian Waske, Israel Sundseth (Unsplash)	s. 42: Joel Muniz (Unsplash)
s. 27: Tyler Nix, Joel Muniz (Unsplash)	s. 46: Aolegov (Unsplash)

Läs mer om våra andra projekt på life-peace.org

Eller följ oss på:

@LPI_voices

@LifePeaceInstitute

@lifepeaceinstitute

**“OM DE [BESLUTS-
FATTARE] FICK OSS ATT
PÅVERKA SAMHÄLLET
DÄR VI BOR, VARFÖR ←
[BLIR DET INGEN]
FÖRÄNDRING?”**

Varför lever ungdomarna i kriminalitet?

Varför är flera föräldrar arbetslösa?

Varför hänger det alkoholister i centrum?

Jo, för ingen hjälper oss

– politiker hjälper inte oss alls!"

S - OM MÖJLIGHETERNA ATT PÅVERKA

Tack till

Denna studie, och den här resulterande publikationen, kunde inte ha genomförts om det inte vore för det fantastiska engagemang som visats av de tre unga kvinnorna som utfört intervjuerna. Därför vill vi särskilt tacka Yosra Ali, Maryan Mohamed och Mariam Saidassan.

Vi vill också tacka de unga som har deltagit i studien och delat med sig av värdefulla upplevelser och tankar – vi uppskattar och hör er.

Innehållsförteckning

9	Introduktion
10	Möt våra Peacefinders
12	Metod: vad har vi gjort och hur
17	Resultat: vad är ungas upplevelser av trygghet, tillit och inkludering i Stockholm?
39	Helheten: vad är det vi ser?
43	Rekommendationer baserat på svaren som kommit fram
48	Bilaga

**“DET ÄR VÄLDIGT
MYCKET RASISM, ←
SÅ EN SVARTSKALLIG
UNGDOM ELLER UNG
MÄNNISKA SKULLE INTE
FÅ DEN MÖJLIGHETEN
ELLER DEN CHANSEN,
DET ÄR VÄLDIGT
LITE CHANS ATT
DET HÄNDER.”**

G - OM MÖJLIGHETER ATT PÅVERKA

Introduktion

Lyssna – nu pratar vi växte fram ur en önskan från Life & Peace Institute (LPI) att lyssna på unga människors upplevelser av trygghet, tillit och inkludering. Denna önskan växte fram medan vi skrev *Vi och dem? Om trygghet, tillit och inkludering i Sverige* (2021) som tar upp dessa tre teman med ett fokus på statistik och fakta med ett nationellt och internationellt perspektiv som utgår bland annat från de Globala målen för hållbar utveckling.

I *Vi och dem?* försökte vi lyfta in människors perspektiv och upplevelser genom olika källor – våra egna aktiviteter och andras tryckta källor – men vi kände att det fanns fler berättelser att höra. I *Vi och dem?* började vi utforska användandet av trygghet, tillit och inkludering som teman för att prata om och förstå fred i Sverige. I *Lyssna – nu pratar vi*, försöker vi fördjupa den förståelsen ännu mer. Vi ville titta vidare på dessa teman och göra det i partnerskap med unga. Resultatet blev en ungdomsdriven process som pågick under 2021 där fyra unga kvinnor var med och bestämde hur studien skulle utföras, vilka frågor som skulle ställas och vilka som skulle intervjuas. Tre av kvinnorna deltog i hela studien och var också med och utformade den här publikationen. Dessutom kommer de att vara med i aktiviteter under hösten 2021 för att prata mer om de resultat som kommit fram, med oss och med andra.

Studien omfattar intervjuer med tolv unga personer från olika delar av Stockholm. Alla upplever utmaningar som rör trygghet, tillit och inkludering.

LPI:s förhoppning har varit att sätta ungas berättelser i fokus och att skapa en plattform för deras röster att höras. Studien må vara liten, men den tyder på att det finns ett behov av att prata mer om trygghet, tillit och inkludering i Stockholm, och att unga kan bidra med viktiga perspektiv på dessa ämnen.

Möt våra Peacefinders

LPI:s Peacefinders-projekt har som mål att engagera unga i Sverige kring Agenda 2030 och fredsfrågor mer brett genom kunskapsspridning och genom att skapa plattformar för deras engagemang. Under 2021 har dessa tre unga kvinnor tagit sig an rollen som 'Peacefinders'. Genom sitt aktiva samhällsengagemang, och sin medverkan i denna studie, har de bidragit till stärkt fred i Sverige.

YOSRA ALI

Mitt namn är Yosra Ali, jag är 20 år gammal och jag kommer från Rågsved.

Jag är en student – läser sista året på gymnasiet – och jag är en ung changemaker.¹ Jag ville vara med i den här processen för att jag, under större delen av mitt liv, har växt upp i ett område där trygghet, tillit och inkludering setts ner på och där debatter om segregation och utanförskap är det enda som lyfts. Något särskilt viktigt som jag vill lyfta är att rama in de fina aspekterna med dessa bostadsområden och lyfta de verkliga problemen som upplevs i området snarare än det som medierna visar.

Fler studier som denna behöver göras för att människor – särskilt unga – ska få komma till tals. Det är det enda sättet som vi kan skapa förändring på – genom att lyssna först.

MARYAN MOHAMED

Mitt namn är Maryan Mohamed, jag är 21 år gammal och bor i Rinkeby.

Jag pluggar just nu till socionom. Jag ville delta i den här processen eftersom jag är från ett av de utsatta områdena i Stockholm, som ibland kallas "no-go zones", och som det sägs saker om som inte stämmer. Något särskilt viktigt som kom upp när jag intervjuade mina vänner, som en del av den här studien, var att de sa att de känner sig tryggast i sina bostadsområden och mest otrygga i innerstaden i Stockholm. Det finns så många fördomar som behöver brytas – ditt bostadsområde ska inte berätta vem du är som person.

Det behövs fler studier som denna, fler publikationer, för att motbevisa stigmatisering och felaktiga stereotyper.

MARIAM SAIDASSAN

Mitt namn är Mariam Saidassan, jag är 21 år gammal och bor i Spånga.

Just nu jobbar jag som lärarvikarie men har funderingar att plugga till psykolog. Varför jag vill delta i den här processen är just för att jag kommer från ett område som är väldigt segregerat och svartmålat av medier och människor. Därför valde jag att intervjua människor så att de själva fick uttrycka sig om hur de har det, och det visar sig att många i det "drabbade området" känner sig trygga där, vilket är positivt.

Ungas röster behöver bli mer hörda, mer tid behöver läggas på "det drabbade området" och fler publikationer och studier behövs i de här sammanhangen. Jag brinner för rättvisa, där unga får berätta hur de känner när sociala medier svartmålar ens område. Deras trygghet och röster är det viktigaste.

Metod:

vad har vi gjort och hur

Studien byggde till stora delar på det arbete som LPI redan gjort för *Vi och dem?*, vilket hjälpte till att sätta ramen för denna studie. Tillvägagångssättet inspirerades av en ungdomsdriven studie som vi genomfört i Kenya, Somalia och Sudan om motståndskraft² i lokala samhällen, och den bygger på en metod för deltagande forskning som kallas Participatory Action Research.

I mars 2021 höll vi en workshop där vi tillsammans med fyra³ unga kvinnor från Stockholmsområdet formade studiens innehåll och räckvidd. På följande sidor beskriver vi den metod som vi kom överens om. Vissa delar av metodbeskrivningen har vi valt att placera i en bilaga i slutet av publikationen.

FRÅGESTÄLLNING

Studien har fokus på frågeställningen:

Vad är människors upplevelser av trygghet, tillit och inkludering i Stockholm?

Vi ser också trygghet, tillit och inkludering som undersökningens tre huvudteman.

ÄMNESOMRÅDEN

För att besvara frågeställningen blev det aktuellt att ställa intervjufrågor om olika saker. Följande ämnesområden togs fram genom samtal med de unga intervjuarna kring vad de kände var viktigt att utforska inom de tre temana:

- Definitioner och upplevelser av trygghet, tillit, och inkludering
- Makthavares roll (beslutsfattare och medier)
- Utmaningar och lösningar
- Syn på andra områden och människor från andra bostadsområden

INTERVJUFRÅGOR

Med dessa ämnesområden som grund tog vi fram följande intervjufrågor:

- 1. Definitioner och upplevelser av trygghet, tillit och inkludering**
 - Hur skulle du säga att ett fredligt samhälle ser ut? (öppningsfråga)
 - Vad är trygghet för dig?
 - Vad är tillit för dig?
 - Vad är inkludering för dig?
- 2. Makthavares roll (beslutsfattare och medier)**
 - Vilken bild skulle du säga att beslutsfattare och medier ger av ditt område? Och vad tycker du om den bilden?
 - Litar du på att politiker ger dig möjlighet att påverka samhället?
- 3. Utmaningar och lösningar**
 - Om du hade chansen att prata med en beslutsfattare, vad skulle du då säga till hen?
 - Vad skulle du säga är en av de största utmaningarna i ditt bostadsområde? Och hur tycker du att man ska lösa det?
- 4. Syn på sitt eget och andras bostadsområde**
 - Ser du ofta polis i ditt bostadsområde? Varför/varför inte, tror du?
 - Finns det någonstans i Stockholm där du känner dig otrygg att vara? Varför?
 - Finns det människor i ditt bostadsområde som du litar mer eller mindre på? Varför?
 - Vad är något med ditt bostadsområde som du är stolt över?

De ämnesområden och intervjufrågor som togs fram speglade vad de unga deltagarna kände var särskilt viktigt och relevant. Under workshopen och uppföljande digitala möten bestämde vi vilka grupper i Stockholm som var särskilt relevanta att intervjua om just trygghet, tillit och inkludering.

Följande grupper identifierades som särskilt relevanta av de unga kvinnorna:

- Unga (15–30 år)
 - Rasifierade⁴ unga
 - Unga med funktionsnedsättning
 - Unga som bor i utsatta områden
 - Unga som bor i mer privilegierade områden
 - Unga transpersoner
 - Unga som identifierar sig inom hbtq+-rörelsen
- Lärare från gymnasier
 - Lärare på Fryshuset
 - Lärare från lite mer privilegierade områden
- Poliser
- Makthavare (politiker)
- Väktare
- Husvärdar

Av dessa var det endast individer från kategorin "unga" som blev intervjuade.

Detta kan ha haft flera orsaker, exempelvis att de som utförde intervjuerna kände sig mest bekväma med att prata med andra unga. De kan också ha känt att unga var den målgrupp som var viktigast att nå och som hade störst behov av att få höras. Faktumet att det var många grupper som ansågs vara relevanta kan också ha spelat in, eftersom det blev svårt att nå alla.

Inför intervjuerna satte vi även ihop ett dokument som samlade all information om metod, rekommendationer med tanke på covid-19-pandemin, och förslag på hur våra intervjuare kunde förklara studien för personerna som de kontaktade.

De tre unga kvinnor som vi presenterat intervjuade tolv ungdomar från olika delar av Stockholms län, elva kvinnor och en man. Alla var 17–29 år gamla.

Deltagarna i studien kommer från eller har bott i:

- Rinkeby
- Rågsved
- Hagsätra
- Huddinge
- Haninge
- Solna
- Skogås
- Farsta
- Jordbro
- Vårby
- Upplands Bro (Bro)

Deltagarna är relativt få och vi kan därmed inte dra några generella slutsatser för hela Stockholm baserat på deras berättelser. Trots detta tycker vi att det är viktigt att inte underskatta de trender och indikationer som framkommer i denna studie.

I maj 2021 höll LPI en workshop där vi analyserade och diskuterade data från intervjuerna med de tre unga kvinnorna som utförde dem. Under workshoppen identifierade vi övergripande trender och problemområden, och sammanställde ungdomarnas rekommendationer. Detta arbete var grunden för det som tas upp i denna publikation.

**“DET ÄR KLART ATT
DET SKER MYCKET
KRIMINALITET I FÖRORTER
OCH SÅNT, MEN DET
KÄNNES SOM ATT SÅNT
HÄR BIDRAR TILL ATT
MAN DRAR ALLA FRÅN
FÖRORTEN ÖVER EN KAM.**

**→ FÖR ATT MAN SKA JU
SES SOM INDIVIDER OCH
INTE SOM ORTEN MAN
KOMMER IFRÅN.”**

A - OM MEDIER OCH HUR DE FRAMSTÄLLER
HENNES OMRÅDE & 'ORTEN' GENERELLT

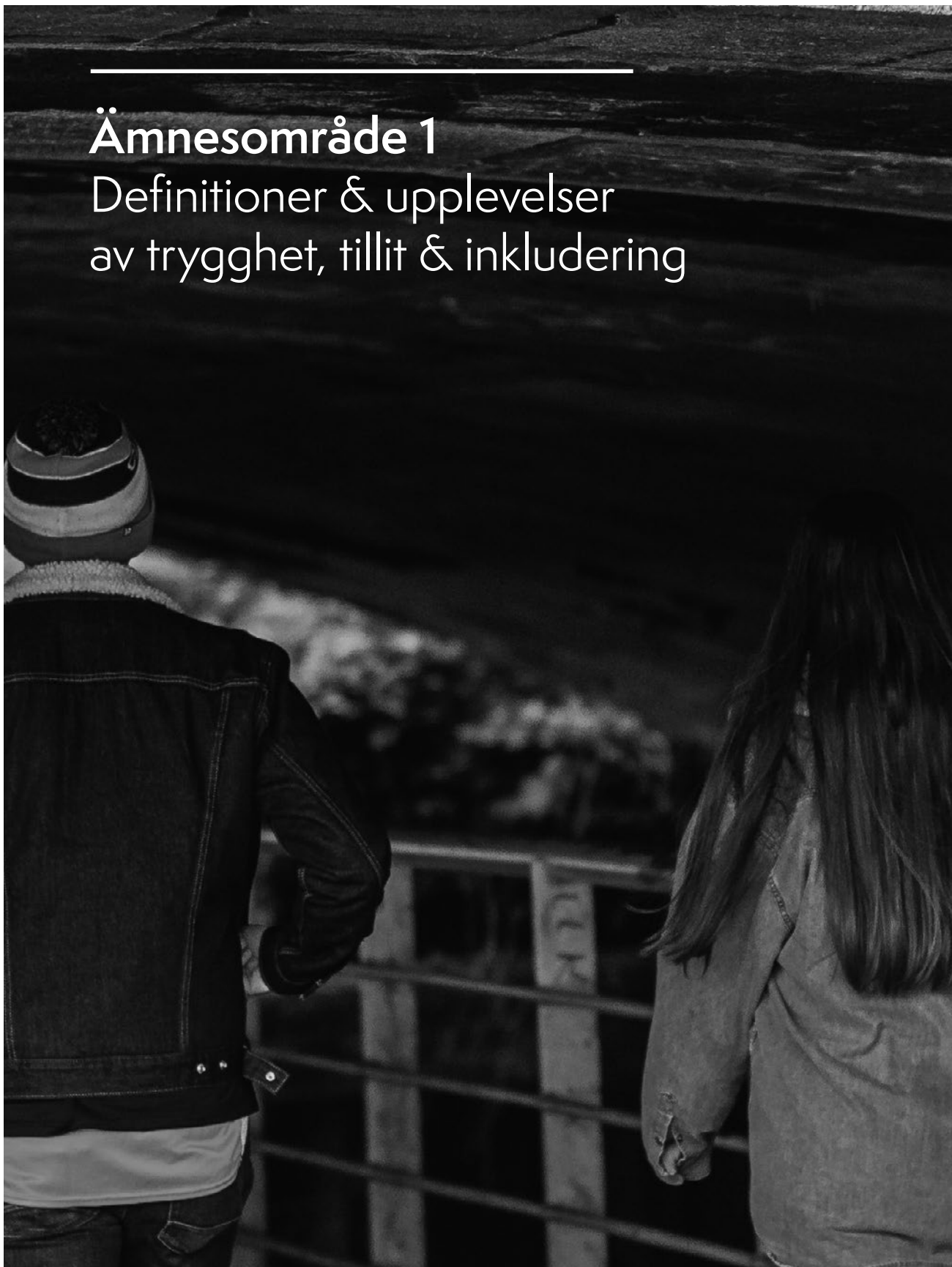
Resultat:

Vad är unga människors upplevelser av trygghet, tillit och inkludering i Stockholm?

I denna del lyfter vi intervjustudiens resultat genom att först presentera en sammanställning av deltagarnas svar och sedan reflektera kring dem. I slutet av varje ämnesområde finns ett sammanfattande avsnitt som tittar mer på helheten.

Ämnesområde 1

Definitioner & upplevelser av trygghet, tillit & inkludering

ÄMNESOMRÅDE 1 DEFINITIONER OCH UPPLEVELSER AV TRYGGHET, TILLIT OCH INKLUDERING

INTERVJUFRÅGOR

- Hur skulle du säga att ett fredligt samhälle ser ut? (öppningsfråga)
- Vad är trygghet för dig?
- Vad är tillit för dig?
- Vad är inkludering för dig?

"Jag vill liksom känna att jag kan gå ut på kvällen utan att behöva tänka att jag kan bara ha en hörlur i för att ifall nånting händer så måste jag höra det."

A - PÅ EN FRÅGA OM TILLIT,
MEN SVARET HANDLADE MYCKET OM TRYGGHET

"[Trygghet] är att jag ska klä mig precis hur mycket jag vill eller hur lätt jag vill, och kunna sätta ut foten i samhället utan att bli utpekad. Och våga liksom gå ut på gator, så som jag vill."

A - OM VAD TRYGGHET ÄR FÖR HENNE

ÄMNESOMRÅDE 1 DEFINITIONER OCH UPPLEVELSER AV TRYGGHET, TILLIT OCH INKLUDERING

Svaren på den första frågan om ett fredligt samhälle handlade ofta om de andra temana. Flera nämnde saker som respekt, att kunna klä sig hur man vill, att inte bli dömd av andra, och att bli accepterad som den man är som kännetecken för ett fredligt samhälle. En nämnde också avsaknad av kriminalitet som ett kännetecken. Även trygghet nämndes av flera som särskilt länkat till ett fredligt samhälle.

Detta med att inte bli dömd av andra – på grund av exempelvis klädsel eller utseende – nämndes också i svaren på frågan om trygghet. Flera av de unga kvinnorna nämnde specifikt att de kände sig trygga när de kunde "röra sig fritt i samhället", vilket såklart väcker frågan om de vanligtvis känner den friheten eller inte. Här länkade flera stycken också till de andra temana: tillit och inkludering. En del beskrev trygghet som att vara runt människor som de litar på, och någon nämnde att de kände sig trygga om de fick känna sig inkluderade. Otrygghet på kvällstid var något som också kom upp.

Tillit var det tema som verkade svårast att definiera. Deltagarna visste om de litade på någon eller inte men hade svårt att sätta fingret på vad som gjorde att de litade på någon. En nämnde att hon ville delta i undersökningen just för att hon kände den person som intervjuade henne – och kände till hennes värderingar och karaktär. Så det blev tydligt hur viktigt det var med tillit just i intervjusammanhanget. Någon annan nämnde gemenskap kopplat till tillit. Någon gav också ett exempel på hur en grannes agerande skapade tillit, vilket antyder att människors beteenden och handlingar kan lägga en grund för tillit att växa fram.

När det gällde det tredje temat, inkludering, länkade deltagarna tillbaka till flera saker som kommit upp under tidigare frågor. Exempelvis nämndes det att inkludering innebär att man är accepterad för den man är, att man inte blir dömd av andra, och att man får vara sig själv. Svaren överlappade en hel del med dem på frågan om vad som karaktäriserar ett fredligt samhälle. Andra saker som nämndes i fråga om inkludering var att vara lika inför lagen, att det inte finns någon rasism och att känna sig sedd.

REFLEKTION

Svaren visar tydligt att trygghet, tillit och inkludering hänger ihop för deltagarna, för ofta dök ett tema upp när de svarade på en fråga om ett annat. För flera av dem var dessa teman också högst relevanta för frågan om ett fredligt samhälle. Det verkade även som om de såg hur de här temana är relevanta för deras vardag. Under intervjuerna kom många olika områden på tal, och det blev uppenbart att trygghet, tillit och inkludering anses ha koppling till en rad olika ämnen. Deltagarna nämnde bland annat rasism, tolerans, att kunna röra sig fritt i samhället eller klä sig hur man vill utan att bli dömd, vilket antyder att trygghet, tillit, och inkludering fungerar som bra begrepp för att fånga upp olika typer av upplevelser.

Det framkommer också att alla deltagarna upplever utmaningar inom samtliga tre teman.

"Jag och min kompis brukar alltid cykla förbi [där svenskarna bor], för det är så fint där, och det känns verkligen som att vi är utstirrade, alltså det känns som att ... jag brukar skämta med henne, så här 'haha, vi borde inte ens vara här' eller 'de kommer tro att vi ska robba dem eller nånting'."

C - OM SEGREGATIONEN I SKOGÅS

Ämnesområde 2: Makthavares roll (beslutsfattare & medier)

ÄMNESOMRÅDE 2: MAKTHAVARES ROLL (BESLUTSFATTARE OCH MEDIER)

INTERVJUFRÅGOR

- Vilken bild skulle du säga att beslutsfattare och medier ger av ditt område?
Och vad tycker du om den bilden?
- Litar du på att politiker ger dig möjlighet att påverka samhället?

"Media visar endast de dåliga sakerna som händer i ens område. Jag bor i ett utsatt område där det händer väldigt mycket, från skottlossningar och en massa andra saker. Men jag skulle säga att jag är väldigt trygg där jag bor fastän det sker såna saker. Så finns det ju en massa andra saker som är positivt där jag bor, för det finns väldigt många snälla människor – vilket de inte tar upp.."

N - OM BILDEN SOM GES AV HENNES OMRÅDE

"Jag har aldrig försökt [att påverka]. Så jag vet inte hur långt jag skulle kunna komma. Men [jag föreställer mig] att man skulle först döma min kompetens och hur vettig jag verkar genom min bakgrund, typ 'hon är bara en blatte som är sur för hon inte fick som hon ville i vårt land', förstår du?"

H - OM MÖJLIGHETERNA ATT PÅVERKA

ÄMNESOMRÅDE 2: MAKTHAVARES ROLL (BESLUTSFATTARE OCH MEDIER)

När det gällde makthavares roll (beslutsfattare och medier) fanns det både likheter och olikheter i svaren.

På den första frågan svarade flera att medier och beslutsfattare ger en orättvist negativ bild av deras bostadsområden, exempelvis de som bodde i Rågsved, Hagsätra, Jordbro, Rinkeby och Vårby. Flera tyckte att det specifikt hade koppling till förorter och "invandrare". Flera svarade att det visserligen händer dåliga saker där de bor men upplevde ändå att medier och beslutsfattare fokuserade för mycket på det negativa, snarare än att lyfta de bra sakerna som också finns. Några tyckte att medier ibland ger en helt felaktig bild av en händelse eller generellt framställer människor som bor i dessa bostadsområden – särskilt de med utländsk bakgrund - som kriminella och problematiska. Någon lyfte också hur andra i deras bostadsområde kan bidra till att skapa en felaktig bild av området genom grupper på Facebook. Vidare menade några att bara de "vita" eller "svenska" delarna av deras bostadsområde lyftes fram och att andra inte nämndes alls i medier. Andra, från exempelvis Skogås och Haninge, tyckte inte att vare sig medier eller beslutsfattare pratar särskilt mycket om deras bostadsområden.

Svaren var också blandade på den andra frågan, ifall politiker ger dem möjligheter att påverka samhället. Några visste inte eftersom de inte är särskilt engagerade i politik eller samhällsfrågor, medan andra nämnde att de hade bättre möjligheter till att påverka än människor i andra delar av världen. Så en del av de svarande upplever att det finns möjligheter, även om de inte själva tagit del av dem. Majoriteten upplevde dock att makthavare inte ger dem möjlighet att påverka samhället. Vissa trodde att deras bakgrund skulle "hållas emot dem" om de försökte prata med beslutsfattare eller engagera sig. Någon nämnde att man i Sverige blir straffmyndig innan man har rösträtt, och att det också visar att ungdomar inte har möjlighet att påverka. Någon svarade att det är civilsamhällsorganisationer snarare än politiker som ger möjligheter att påverka, medan någon annan tror att det finns politiker som ger sådana möjligheter men också politiker som bara låtsas göra det för att få makt. Flera av de svarande visar tecken på bristande tillit gentemot beslutsfattare.

REFLEKTION

Flera av deltagarna såg medier och beslutsfattare som samma grupp av aktörer, vilket kan bero på att de var i samma kategori i frågeställningen. De specificerade inte heller vilken typ av beslutsfattare som de syftade på, även om de flesta verkade prata om politiker på nationell nivå. Majoriteten av deltagarna verkade ha relativt låg tillit till både medier och beslutsfattare, på grund av upplevelsen att de inte lyssnar eller framställer deltagarnas bostadsområden på ett rättvist sätt.

Vissa nämnde också att medier och beslutsfattare ger en negativ och felaktig bild av "invandrare" och har en tendens att beskylla svenskar med utländsk bakgrund för kriminalitet och liknande. Det verkar alltså finnas en relativt djupt rotad misstro gentemot båda dessa samhällsaktörer, vilket är problematiskt på flera sätt. Särskilt oroande är att flera av deltagarna tycker att det finns rasistiska tendenser hos olika medieaktörer och beslutsfattare. Den uppfattningen kan i sig skapa klyftor mellan förtroendevalda och unga, och minska tilliten ytterligare.

"Jag bor ju i Farsta, där händer det lite mer. Och jag kan tänka på en händelse som ... några av mina vänner, eller typ bekanta, blev utsatta för polisbrutalitet. Och [medierna] skrev saker som inte stämde överens med vad som egentligen hände. [...] De målade upp dem som blev utsatta som att det var de som hade gjort fel och att det fanns en anledning till att liksom slå ner dem på marken och så. Till liksom polisens fördel. Men det var inte det som hade hänt på riktigt, för de hade bara gått genom centrumet."

A - OM VAD MEDIER VISAR OCH INTE

“De flesta [beslutsfattarna] är ju vita män, och det är ju inte så många [av dem] som faktiskt är muslimer, svarta, kvinnor, allt det där. Och jag tror inte riktigt att de själva har upplevt utanförskapet som man upplever... Jag tycker faktiskt att det är en självklarhet att de [beslutsfattarna] ska ta tag i det [rasismen i samhället]. För de ska ju representera folket och folk består ju inte bara av män som är privilegierade.”

A - OM BEHOVET ATT PRATA MER
OM OCH UTBILDA OM RASISM

“För jag har seriöst inte sett nåt eller hittat nåt som gör så att jag kan känna ‘åh men här är en möjlighet som politikerna gett mig.”

M - OM MÖJLIGHETER
ATT PÅVERKA

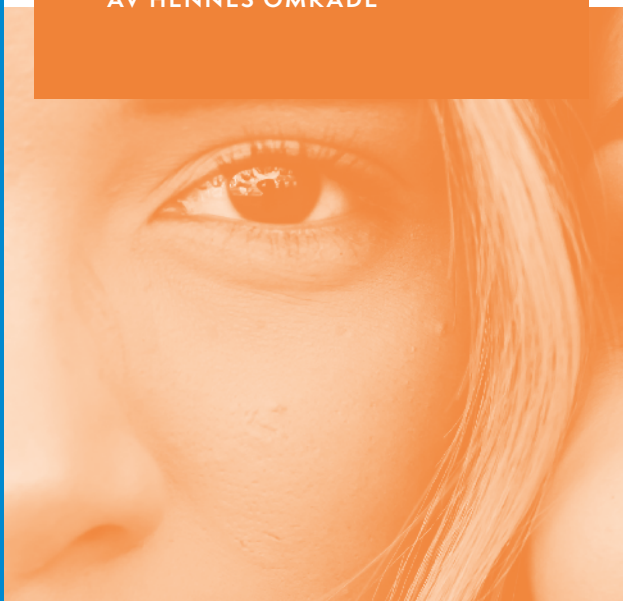

“Det är inte som att de [politikerna] gör så mycket... som ni säger själva, vi kan ju bli straffade innan vi ens kan gå och rösta. Så de ger inte oss så mycket val. Så jag tycker... jag litar inte riktigt på politikerna att göra det [skapa möjligheter för henne/unga att påverka], men jag litar på folket att göra det. Att de ger mig möjligheterna till det.”

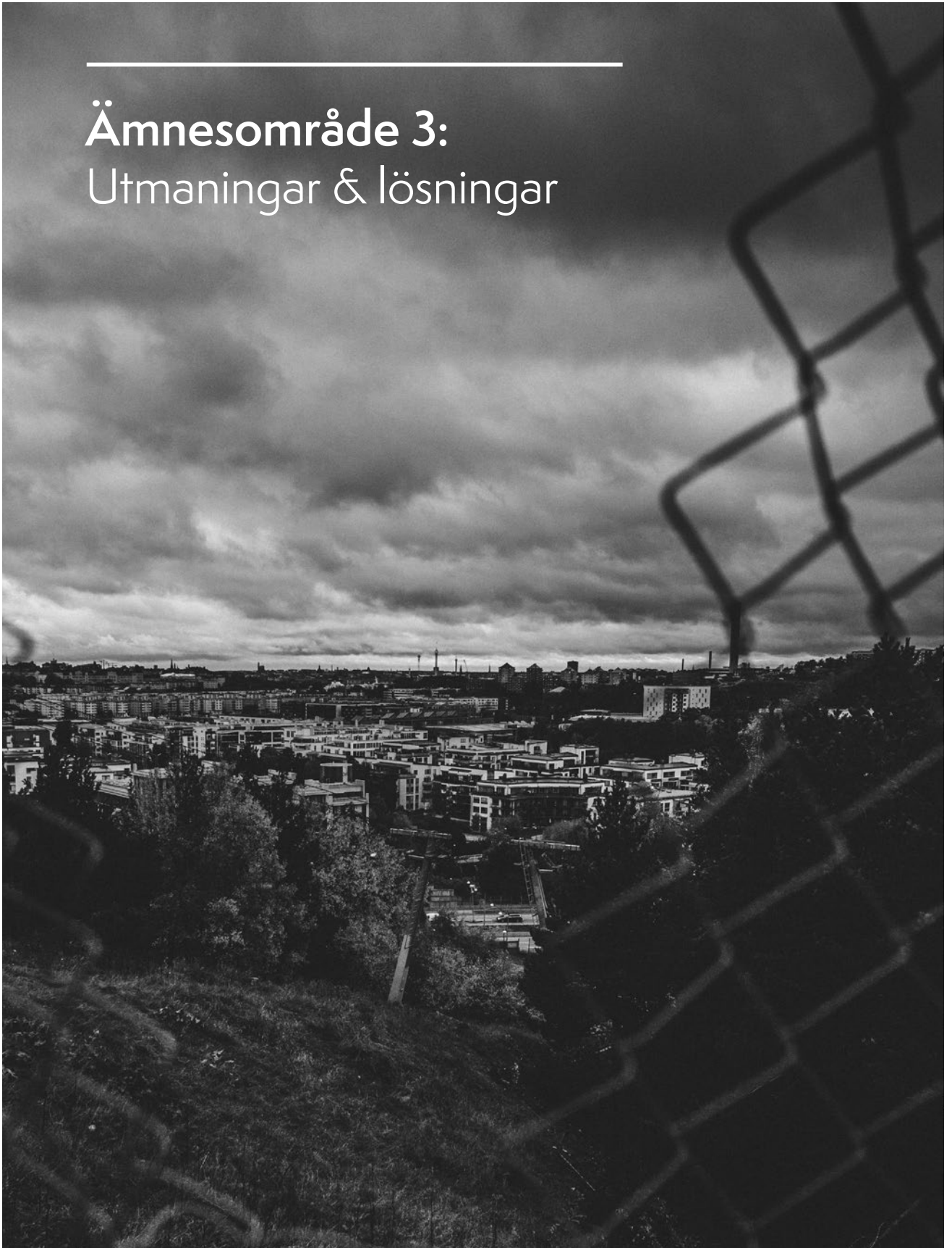
C - OM TILLIT TILL ATT POLITIKER
SKAPAR MÖJLIGHETER ATT
PÅVERKA

"Media visar endast de dåliga sakerna som händer i ens område. Jag bor i ett utsatt område där det händer väldigt mycket, från skottlossningar och en massa andra saker. Men jag skulle säga att jag är väldigt trygg där jag bor fastän det sker såna saker. Så finns det ju en massa andra saker som är positivt där jag bor, för det finns väldigt många snälla människor – vilket de inte tar upp."

N - OM BILDEN SOM GES
AV HENNES OMRÅDE

Ämnesområde 3: Utmaningar & lösningar

ÄMNESOMRÅDE 3: UTMANINGAR & LÖSNINGAR

INTERVJUFRÅGOR

- Om du hade chansen att prata med en beslutsfattare, vad skulle du då säga till hen?
- Vad skulle du säga är en av de största utmaningarna i ditt bostadsområde?
Och hur tycker du att man ska lösa det?

"Det finns många som har jättebra idéer på hur man kan förbättra samhället, eller förorter och hjälpa till, men vi får ju aldrig den chansen. För vi anses som skräpfolket typ. Vi är inte så viktiga typ. Och helt ärligt, folk kanske inte säger det, samhället kanske inte säger det, men det är sanningen."

G - OM INVANDRARE OCH DE SOM BOR I FÖRORTEN

ÄMNESOMRÅDE 3: UTMANINGAR & LÖSNINGAR

Det tredje ämnesområdet gäller vad deltagarna skulle säga till beslutsfattare och vilka lösningar de ser på problem i sina bostadsområden. Bland svaren finns flera likheter.

Flera skulle ta upp jämställdhetsfrågor om de fick chans att prata med beslutsfattare, exempelvis hedersvåld och lagstiftning om sexualbrott som våldtäkt och sexuella trakasserier. Några ville mer specifikt prata om vikten av undervisning om kvinnosyn och jämställdhet i skolan. Flera deltagare nämnde också rasism och vikten av att det ingår i skolans läroplan från en tidig ålder. Vidare ville flera ta upp segregation och vikten av att lägga mer resurser på deras bostadsområden – med särskilt fokus på unga. Några tog upp segregation medan andra ville erbjuda sina unika perspektiv som "vanliga medborgare" och unga. Någon hade velat prata om situationen i Palestina, och en annan om vikten av att investera mer resurser i socialsystemet och i fosterhemssystemet. Vi ser alltså att det finns många olika ämnen som de unga hade velat prata med beslutsfattare om.

När det gäller utmaningar i ens bostadsområde fanns en del gemensamma drag. Flera deltagare nämnde kriminalitet, arbetslöshet och behovet av att investera mer resurser i dessa områden – särskilt för de unga. En ansåg dock att det behövs fler boenden som inte är reserverade för unga i hennes bostadsområde (Solna). Ett par deltagare nämnde att män som "hänger" i centrum och "visslar och ropar" är ett problem eftersom det får dem att känna sig otrygga. En nämnde att "svartmålningen" av hennes område (Hagsätra) var ett problem, eftersom det skapar otrygghet för henne, och en annan nämnde dåliga förbindelser i kollektivtrafiken som ett problem i Barkarby. Att inte få välja grundskola var ett problem för en deltagare, och en annan nämnde bristen på sommarjobb. En tog också upp bristen på "vanliga" butiker såsom Coop och Ica som ett problem i hennes bostadsområde (Jordbro).

REFLEKTION

När det gäller utmaningar och lösningar visar de unga deltagarna prov på stor insikt i en rad samhällsfrågor som är relevanta för deras bostadsområden och deras liv mer generellt. De ser problem på både individ- och samhällsnivå. Jämställdhet, segregation, skolan och utrikespolitik är några av de ämnen som de unga skulle vilja diskutera med beslutsfattare. Detta tyder på att de unga har en önskan om att få höras och ge sina åsikter till de som har makt att skapa förändring.

Vissa av dem verkar också indirekt förstå att de har värdefulla perspektiv som beslutsfattare skulle ha nytta av att ta del av. Flera tycks uppfatta "beslutsfattare" som medelålders, vita, män, vilket är ett problem när det gäller representation och inkludering. De flesta anser att beslutsfattare ska investera mer resurser i deras bostadsområden, med fokus på unga, vilket kan indikera att satsningarna inte är tillräckliga i nuläget. Det är också intressant att deltagarna nämner både mer strukturella utmaningar – som bristande kollektivtrafik eller brist på resurser – och utmaningar som är kopplade till individers beteenden (unga män som "visslar och ropar"). Det finns alltså olika sorters utmaningar som behöver en bredd av olika lösningar.

Ämnesområde 4:

Syn på sitt eget &
andras bostadsområde

ÄMNESOMRÅDE 4: SYN PÅ SITT EGET & ANDRAS BOSTADSOMRÅDE

INTERVJUFRÅGOR

- Ser du ofta polis i ditt bostadsområde? Varför/varför inte, tror du?
- Finns det någonstans i Stockholm där du känner dig otrygg att vara? Varför?
- Finns det människor i ditt bostadsområde som du litar mer eller mindre på? Varför?
- Vad är något med ditt bostadsområde som du är stolt över?

"I mitt område, skulle jag nog säga att jag inte litar på polisen... Jag vet inte, det känns bara som att man inte är trygg även om man ska känna sig trygg med polisen i mitt område ... Vart du än är kan de köra runt och kolla. Ibland kan de typ fråga: 'Vad ska ni göra ikväll?' typ, 'Hur går det för er?' Varför är det så viktigt att fråga, kan man misstänka ibland."

S - OM TILLITEN TILL POLISEN I HENNES OMRÅDE

ÄMNESOMRÅDE 4: SYN PÅ SITT EGET & ANDRAS BOSTADSOMRÅDE

Det fjärde ämnesområdet rör främst olika aspekter av ens bostadsområde, och bland svaren fanns det också flera likheter.

De flesta deltagare ser ofta poliser i sitt bostadsområde, och de gav blandade svar på varför. Några sa att poliserna var där för att bemöta kriminalitet eller dåliga händelser i området. En kände det som att polisen kanske också var där för att "hålla koll på oss" och en annan person kommenterade att polisen ofta satt och pratade med ungdomarna i centrum i hennes område. En deltagare sa att det kändes som att polisen fanns i området för att bekräfta mediernas och beslutsfattarnas negativa bild av området. En annan hade en liknande syn på polisen som ett verktyg, och upplevde att det fanns mindre polis i "vita" områden för att de inte ville belysa när negativa saker händer där. Ett par personer upplevde dock att poliserna försöker skapa trygghet och såg inte deras närvaro som helt negativ. Några nämnde att de inte såg poliser särskilt ofta i sina områden (främst Huddinge och Skogås).

När det gäller var i Stockholm deltagarna känner sig otrygga svarade majoriteten att de känner sig mer otrygga i områden som de definierar som "innerstaden", "rikemansområden", "svenska områden" eller "svenneområden" – alltså mer centrala delar av Stockholms stad. Några konkreta områden som pekas ut är Östermalm och Stureplan. Otryggheten i de här områdena beror främst på två saker: rasism och sexism. Flera nämnde att folk "stirrar på en" och upplevde att folk har fördomar om dem. Några nämnde att de inte "smälter in" i dessa områden, eller att de "sticker ut". Den unga mannen som deltog nämnde specifikt att han känner sig dömd av andra i dessa områden, vilket knyter an till synen på ett fredligt samhälle i ämnesområde 1 (att man inte känner sig dömd i ett fredligt samhälle). Några nämnde också mer konkreta situationer, som en rädsla för att andra skulle "försöka göra saker" (eftersom det hänt tidigare) eller att de skulle bli "haffade på"⁵ av män. Flera av deltagarna menade att det är deras identitet som kvinna och/eller rasifierad som är orsak till otryggheten.

Det fanns också tydliga drag i svaren på frågan om det finns människor i deras bostadsområden som deltagarna litar mer eller mindre på. De flesta nämnde att de främst litar på personer som de redan känner, särskilt familj och vänner. Några litar på sina grannar medan andra inte känner sina grannar särskilt väl. Svaren handlade också både indirekt och direkt om tillit till polisen. Två deltagare sa att de inte litar på polisen i sitt bostadsområde och att de troligtvis inte skulle känna sig bekväma med att prata med dem om saker som de tycker kan förbättras eftersom de var osäkra på hur det skulle bemötas. En deltagare nämnde att polisen fokuserar för mycket på ungdomarna i hennes område, vilket leder till att de kanske inte kan vara på plats när allvarliga brott begås i andra delar, medan en annan upplevde att polisen "håller koll" på henne och andra i området.

Svaren varierade mycket när det gäller vad de kände sig stolta över med sitt bostadsområde. Ett par hade svårt att säga något särskilt, medan några var stolta över – eller uppskattade – att det fanns fina grönområden eller att det var tyst och lugnt. Sex deltagare nämnde dock att de var stolta över gemenskapen, och någon tog upp att invånarna brukar hjälpas åt eller försökte möta utmaningarna i området tillsammans. En deltagare var stolt över de relativt låga bostadskostnaderna i hennes område; både el och vatten ingår i hyran, vilket underlättar för unga som vill flytta hemifrån.

REFLEKTION

I denna del ser vi tecken på en tydlig "vi och dem"-mentalitet genom deltagarnas sätt att prata om olika delar av Stockholm och beskriver dem som "svenneområden" kontra "förorter". Deltagarna verkar tycka att de ses som avvikande och även behandlas på ett annat sätt än andra (genom att exempelvis bli "stirrade på"). Det är särskilt viktigt att majoriteten av deltagarna, som är rasifierade unga, känner sig mest otrygga i områden som klassas som privilegierade, exempelvis innerstaden. Alla använder inte ordet segregation, men majoriteten pratar i praktiken om det, just genom att dela in Stockholm i olika grupper och områden som delvis beskrivs som varandras motsatser, på olika sätt.

Det är också anmärkningsvärt att deltagarna inte litar på polisen. Tanken är att polisen, som utövaren av statens våldsmonopol, ska ses som en trygg närvaro för alla laglydiga svenskar – men så verkar det alltså inte vara. Den bristande tilliten till polisen – och till medier och beslutsfattare – indikerar att det finns flera samhällsviktiga funktioner som inte har levt upp till förväntningarna.

Majoriteten av deltagarna känner sig otrygga i "svenneområden" och länkar detta till att de "sticker ut", vilket påminner om hur deltagarna beskrev ett fredligt samhälle. Där nämndes saker som att passa in och att inte bli dömd av andra, vilket verkar stå i kontrast till dessa ungdomars upplevelser i särskilda områden i Stockholm.

**"Jag skulle inte direkt gå till
exempelvis polisen bara för
att det finns ett polishus här
och berätta allt jag känner
kring vad de kan göra och så,
för att det kan vara en nackdel
att gå till dem, känner jag."**

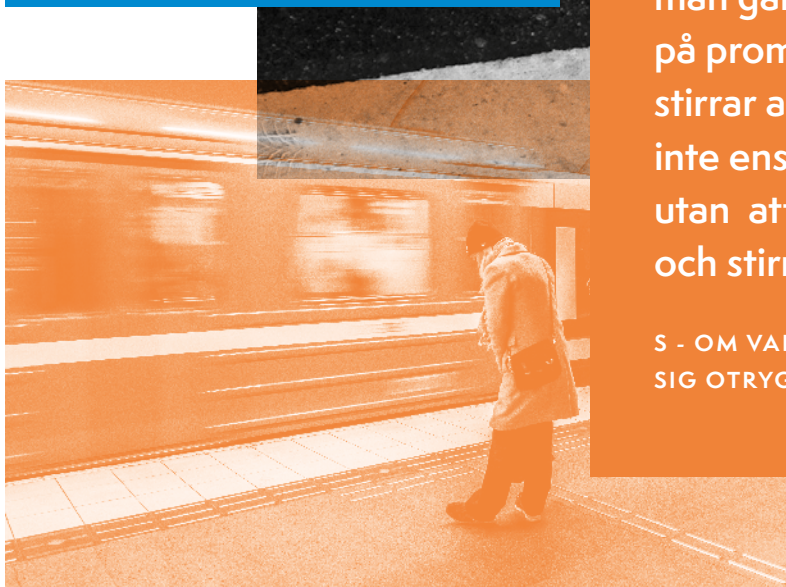
N - OM VILKA HON LITAR MER
ELLER MINDRE PÅ DÄR HON BOR

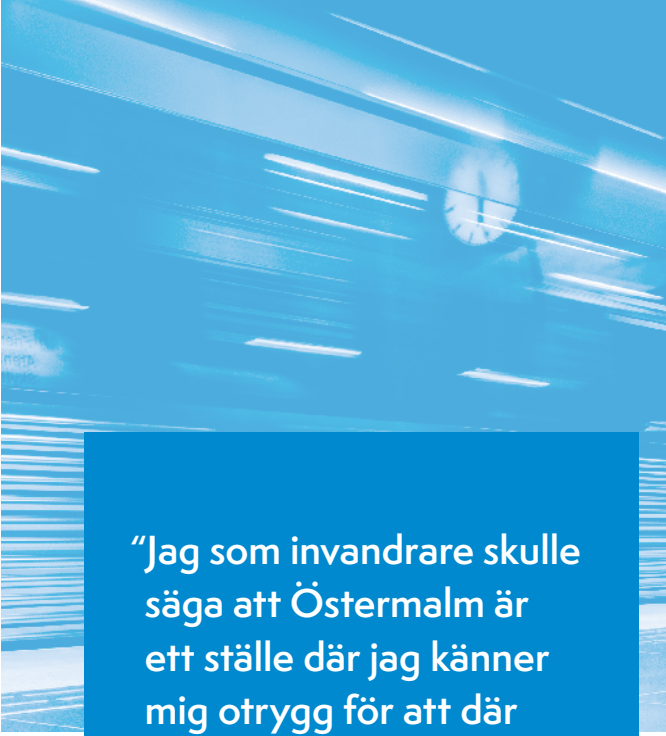
“Men jag, till exempel, känner inte alltid trygghet när jag ser en polis. Så det är ju plus och minus. För att vissa poliser sköter inte sitt jobb och, liksom, utnyttjar makten de har. Och då blir det ju motsatt effekt för då känner man ju sig absolut inte säker när de är där [i bostadsområdet]. Och då kan det bli att man misstror dem som faktiskt gör sitt jobb bra också.”

A - OM POLISEN I
HENNES OMRÅDE

“Haha jag tror alla invandrare kan koppla detta, liksom Östermalm och Stureplan finns det bara svenskar. Så fort man går med sina vänner på promenad där så stirrar alla på en. Man kan inte ens gå in i butiker utan att de går efter en och stirrar.”

S - OM VAR HON KÄNNER
SIG OTRYGG I STOCKHOLM

“Jag som invandrare skulle säga att Östermalm är ett ställe där jag känner mig otrygg för att där ser människor ner på mig bara för att jag är invandrare och har svart hår. Människor ser ner på mig och jag tror mycket beror på integration. [Staten] har satt in invandrare på ett område och alla svenskar på ett annat område.”

A - OM VAR I STOCKHOLM
HAN KÄNNER SIG OTRYGG

“För att de flesta gånger så har det varit män som kommer upp mot mig och försöker... försöker att göra grejer. [...] De flesta gångerna är det på grund av att de vill komma upp och liksom... röra vid mig och så. Men sedan har det hänt att de säger en massa rasistiska grejer.”

S - OM VARFÖR HON KÄNNER
SIG OTRYGG I INNERSTADEN

**”JAG HAR ALLTID
VARIT LITE RÄDD
PÅ KVÄLLSTID NÄR
BUSSEN KANSKE
ÄR LITE TOMMARE,**

att det ska gå på nån skum fyllo-man och typ sätta sig bredvid mig, och jag brukar alltid sätta mig ganska långt bak i bussen, att han sätter sig bredvid mig och börjar typ... så Gullmarsplan skulle jag säga.”

D - OM VAR HON KÄNNER SIG OTRYGG

Helheten: vad är det vi ser?

Även om intervjustudien är liten ser vi att deltagarna återkommer till några frågor.

Jämställdhetsfrågan kommer fram väldigt tydligt, särskilt genom den otrygghet som majoriteten av de kvinnliga deltagarna tar upp. I flera fall är den här otryggheten direkt kopplad till mäns närvaro och beteenden, vilket är särskilt relevant. Eftersom studien bara inkluderar en man går det inte att dra några konkreta paralleller till otrygghet för män eller orsaker till den. De allra flesta kvinnliga deltagarna nämner dock att de känner sig otrygga, på grund av män, vilket är en stark indikation på att det finns stora utmaningar för jämställdheten i Stockholm. Det behövs fler samtal med unga kvinnor, och unga män, för att konkretisera problemen och komma fram till konkreta förslag på lösningar.

Rasism kommer också fram i många svar. Flera av deltagarna känner sig ofta otrygga i det som vissa kallar för "svenneområden" (alltså mer privilegierade innerstadsområden), just för att de har utsatts för rasistiska och diskriminerande kommentarer och handlingar i dessa områden. I vissa fall har det tagit sig mildare uttryck, som att bli stirrad på, men andra har även utsatts för rasistiska kommentarer. Det verkar också som att hotfullt beteende med rasistiskt motiv i flera fall hänger ihop med sexism, vilket skapar en dubbel otrygghet för unga, rasifierade kvinnor. Dessutom kopplas rasismen till medier och beslutsfattare genom deras skeva bild och uppfattning av särskilda områden och "invandrare". Detta är särskilt viktigt att lyfta eftersom det indikerar ett strukturellt problem som behöver åtgärdas.

Rasismen är också tätt kopplad till **segregation**. Vissa deltagare nämnde specifikt segregation som ett problem i sina bostadsområden när de pekade på skillnaderna mellan människor som bor i olika områden. Vidare verkar deltagarna se en uppdelning, med uttryck som "svenneområden" och "förorten" (eller likvärdiga termer), vilket också kan ses som tecken på segregation. Detta i sig lyfter fram att det finns en "vi och dem"-mentalitet, som segregationen rimligen hjälper till att stärka.

Det är också vissa aktörer som nämns inom flera ämnesområden.

Exempelvis nämns **poliser** av flera deltagare, vilket var väntat eftersom de identifierades som en viktig aktör redan när vi utformade studien tillsammans med intervjuarna. De nämns även i svar på frågor som inte gällde polisen, vilket visar att de har stor betydelse för ungas trygghet, tillit och inkludering. Särskilt relevant är det att flera deltagare inte såg polisen som en källa till trygghet utan snarare tvärtom, en källa till otrygghet. Dessutom var det flera som inte verkade lita på polisen. Trygghet och tillit går här hand i hand.

Medier och beslutsfattare var också från början identifierade som viktiga aktörer, och ingick därför i intervjufrågorna. De flesta deltagare hade en relativt negativ syn på även medier och beslutsfattare, på grund av bristande tillit. Ett särskilt viktigt skäl till denna misstro var bristen på representation, alltså att unga rasifierade inte känner igen eller ser sig själva i de vita män som de upplever utgör majoriteten av beslutsfattare, och att deltagarna upplevde att medier och beslutsfattare ger en falsk bild av de aktuella bostadsområdena.

Flera deltagare tar upp **skolan** och dess viktiga roll för samtliga teman. De har lyft skolans betydelse för att skapa känslor av trygghet, tillit och inkludering bland unga. Deltagarna anser att skolan bör göra mer för att främja jämställdhet och förebygga rasism.

”[Poliserna] fokuserar på drug dealers, you know? Så de är alltid där för att kolla, alltså poliserna kan sitta där och snacka med dessa killar, i typ tio minuter, skratta och ta bilder... Så jag fattar inte vad de gör där, om de sitter här och inte gör nånting så kan nån bli mördad i fucking Hässelby och de kommer dit om en timme, men jaja.”

H - OM POLISERNA I HENNES OMRÅDE

**”VI SER TILL EXEMPEL
PÅ FÖRSKOLAN, EN
MANLIG PEDAGOG
FÅR MER [LÖN] ÄN EN
KVINNLIK. VARFÖR? ←**

Jo, för 'vi vill locka män till det här arbetet'.

Va? Gör ni samma sak mot kvinnor för
att jobba i andra yrken som de är få i?

Till exempel mekaniker eller så?

Gör ni samma sak? Nej."

A - OM JÄMSTÄLLDHET

Rekommendationer från deltagarna

Deltagarna gav under intervjuerna flera konkreta förslag på hur man kan öka tryggheten, tilliten och inkluderingen bland unga i Stockholm. Här sammanfattar vi de rekommendationer som rör skolan, medier och beslutsfattare.

Rekommendationer från deltagarna

Skolan

- **Investera mer resurser i "utsatta områden", med särskilt fokus på skolorna, och skapa jämlika förutsättningar för barn i dessa områden genom att:**
 - investera mer resurser i fritidsgårdar och liknande miljöer för barn och unga
 - uppmuntra till mångfald bland lärare och skolpersonal i "utsatta områden" (exempelvis genom kvotering)
 - ta bort regler som innebär att barn per automatik hamnar i skolan som är närmast deras hem och hitta kreativa sätt att bryta skolsegregationen.

- **Bredda samhällskunskapen som ämne i skolan och inför undervisning i nutida samhällsproblem. Det är särskilt viktigt att:**
 - inkludera fler historieperspektiv i undervisningen (exempelvis svart historia, Sveriges kolonialhistoria och samisk historia)
 - inkludera rasism på ett sätt som förklarar hur rasismen ser ut systematiskt, strukturellt och i vardagen.

- **Inför mer och bredare undervisning om kvinnokroppen och kvinnosyn i skolan för att förebygga destruktiva mansnormer och stärka jämställdhet, exempelvis genom att:**
 - inkludera hedersproblematik och de sociala aspekterna – upplevelsen av att vara kvinna (snarare än att endast fokusera på kroppen).

Rekommendationer från deltagarna

Medier & beslutsfattare

- **Ge en balanserad bild av olika grupper och bostadsområden (inte bara det negativa), genom att exempelvis:**
 - ha samma kriterier för att rapportera om händelser i olika områden (exempelvis att namnge en misstänkt person eller inte, att precisera vilket område det gäller eller hålla det generellt)
 - lyfta unga från "utsatta områden" som är förebilder på olika sätt och som engagerar sig för att förbättra samhället.
- **Ge invånare i "utsatta områden", särskilt unga, möjlighet att delta i samtal om utmaningar och lösningar för deras bostadsområden, exempelvis genom att:**
 - använda ungdomsråd som en plattform för att samla in ungas tankar och åsikter, och låta deras omdöme ha större inverkan på beslut som fattas
 - bjuda in och lyssna på civilsamhällesinitiativ som, på olika sätt, låter invånare i olika bostadsområden dela med sig av sina tankar och åsikter.
- **Inkludera individer från "utsatta områden" på ett meningsfullt sätt och inte endast när det passar politiska agendor och narrativ.**
- **Skärp straffen för sexualbrott och våld mot kvinnor.**

**”DET FINNS VÄLDIGT
MÅNGA SOM ÄR
RASISTER, VÄLDIGT
MÅNGA SOM SER NER PÅ
EN SOM ÄR MÖRKHYAD,
INVANDRARE, OCH
SÅ VIDARE SOM INTE,
ENLIGT DEM, TILLHÖR
DERAS SAMHÄLLE.**

Jag har hört väldigt många rasistiska saker
man har sagt mot mig eller mina vänner.
Så jag skulle väl säga stan är där jag känner
mig lite mer otrygg än vad jag känner mig
i min egna förort.”

N - OM VAR HON KÄNNER SIG OTRYGG

Avslutande tankar och nästa steg

LPI utförde denna studie med syftet att bygga vidare på *Vi och dem?* med ett särskilt fokus på att släppa fram ungas röster och perspektiv. Studien visar att det behövs fler liknande processer eftersom unga i Stockholm – och troligtvis även i hela Sverige – har viktiga insikter om sina dagliga liv att dela med sig av.

Den visar också att det finns stora individuella och strukturella utmaningar för ungas trygghet, tillit och inkludering i Stockholm. Det är särskilt intressant att flera av deltagarna känner sig otrygga i Stockholms mest centrala och privilegierade delar. Eftersom alla stadens invånare inte känner sig trygga, tillitsfulla eller inkluderade innebär detta också utmaningar för en hållbar fred i både Stockholm och Sverige.

Resultaten visar också relevansen av internationella ramverk som Agenda 2030 för Hållbar utveckling och FN-resolution 2250 om unga, fred och säkerhet för Sverige. Flera av utmaningarna som tas upp – såsom jämställdhetsproblematik, rasism och segregation – utgör en utmaning för ett hållbart fredligt samhälle.

LPI kommer att presentera resultaten av studien för andra unga i Stockholm och Göteborg som inte har blivit intervjuade, för att de ska få dela med sig av sina tankar. Detta kommer att berika dessa resultat och släppa fram fler insikter som kanske inte ännu fångats upp. Vi hoppas också kunna anordna ett event som för samman deltagarna och de unga som drev studien med ett antal beslutsfattare, så att de unga kan få tala direkt till personer som de anser ha stor betydelse för frågorna som vi tar upp här.

Vi hoppas också att vi, på olika sätt, kan fortsätta det här samtalet om trygghet, tillit och inkludering i Sverige.

Bilaga

Nedan listas de riktlinjer som vi tog fram med intervjuarna under den inledande workshopen och som användes under studiens gång.

1. Vi tar inte anteckningar.
2. Den som intervjuas kan när som helst avsluta intervjun.
3. Den som intervjuas får ta med sig någon till intervjun om hen vill.
4. Det är okej med gruppdiskussioner eller gruppintervjuer.
5. Om intervjuaren är från samma område som deltagaren ska den som intervjuar undvika att påverka deltagarens åsikter och svar alltför mycket (genom att starkt hålla med eller inte hålla med om det som sägs).
6. Vi ska, så långt det är möjligt, göra så att den som intervjuas känner sig trygg med den som intervjuar (och till exempel låta någon annan från teamet intervjuas om det behövs).
7. Den som intervjuas kan välja att inte svara på en fråga.
8. Intervjuer ska helst göras dagtid, men det är den som intervjuas som har sista ordet när det gäller tid och plats.
9. Om den som intervjuas försöker ställa frågor till intervjuaren leder vi tillbaka samtalet till den som intervjuas.
10. Intervjuer kan göras på andra språk än svenska, om den som intervjuas föredrar det.
11. Om den som intervjuas börjar gråta försöker vi hjälpa (till exempel genom att föreslå en paus eller fråga om hen vill avbryta intervjun).
12. Om den som intervjuas blir arg kan vi föreslå en paus, men om vi känner oss otrygga avslutar vi intervjun.
13. Om den som intervjuas säger något som chockar oss försöker vi att inte reagera negativt eller dömande.

Under studiens gång blev det tydligt att vissa av dessa riktlinjer var mer relevanta än andra. Vi var särskilt nöjda med beslutet att inte ta anteckningar utan att i stället spela in samtalen med en mikrofon, eftersom det möjliggjorde aktivt lyssnande och det blev lättare för intervjuaren att få kontakt med deltagaren.

Utöver dessa riktlinjer gick vi även igenom och följde de generella etiska riktlinjer som finns för utförande av studier:

INFORMERAT SAMTYCKE

Vår tolkning: De som intervjuas behöver veta vad studien ska handla om och hur informationen ska användas. De måste godkänna att vi ställer frågor och använder svaren.

ANONYMITET

Vår tolkning: Vi avslöjar inte information som kan leda till att deltagarna går att identifiera. Det är bara den som intervjuar och LPI som kommer ha tillgång till inspelningarna.

OPARTISKHET

Vår tolkning: Studien är opartisk och inte del av någon politisk agenda. Insamlade data kommer användas självständigt och kommuniceras på ett objektivt sätt.

TRAUMA

Vår tolkning: Vi ger deltagarna utrymme för att dela med sig av händelser som kan ha varit traumatiska för dem. Om vi märker att någon är obekväm väljer vi att pausa eller avbryta intervjun, och vi tvingar inte någon att svara på frågor som de inte är bekväma med att svara på. Om vi behöver hjälp med att hantera något som deltagarna berättar hör vi av oss till LPI.

Slutnoter

1. En 'changemaker' är en person som, på något sätt, bidrar till positiv förändring i samhället genom sitt aktiva engagemang.
2. Termen "motståndskraft" hänvisar här till engelskans "resilience". Se till exempel Participatory Action Research (PAR): A tool for Transforming Conflict
3. Fyra unga kvinnor deltog i den inledande workshopen men en av dem lämnade sedan projektet. Planen var att engagera fler, men på grund av covid-19-pandemin fanns begränsningar i detta.
4. Uttrycket "rasifierad" har koppling till engelskans "people of color" och används för att beskriva människor som på grund av sin hudfärg, etnicitet eller annan identitetsmarkör inte ses som del av den dominanta – ofta vita – identitetsgruppen i samhället. Ofta är dessa grupper minoriteter i det större samhället och möter strukturella och kulturella hinder som andra människor, som klassas som en del av den dominanta identitetsgruppen, inte möter på samma sätt.
5. "Haffade på" betyder att män gör fysiska närmanden på olika sätt, enligt vad vi förstår.
6. Engelskans "tokenistic" hänvisades till här i samtal med intervjuarna. "Tokenistic", i det här fallet, syftar på att en individ inkluderas som en symbol för en hel grupp och endast för att de tillhör den gruppen. Ofta innebär detta att individen inte får någon riktig möjlighet att påverka och att det inte signalerar någon långsiktig inkludering över tid, utan snarare bara sker när det gynnar beslutsfattarens agenda och narrativ.

